

OBSAH.

	Strana
Předmluva	5
Hlava první.	
<i>Mírová ofensiva Německa.</i>	7
Hlava druhá.	
<i>Pruský militarism.</i>	
Armáda: její sociální úkol a její převážný vliv. — Podřízenost občanských úřadů. — Lesk unifomy. — Kasta feudální. — Válka roku 1914: výlučná odpovědnost Německa. — Korunní princ. — Zhoubný následek, jež by porážka měla pro mocnářství německé a třídy vladnoucí	12
Hlava třetí.	
<i>Utkvělá myšlenka.</i>	
Touha po moci. — Až posud válka nezpůsobila v Německu žádný vývoj mravně. Proč? — Kult síly. — Radostná válka: evangelium nenávisti. Mír založený na panství kmene německého. — Nadvlst a nadlidství. — Vyznání diplomatů a teoretiků: Bülow a Rohrbach. — Ze studia duše německé lze soudit, že naši nepřátelé nemohou přijmout myšlenku spravedlivého míru, a že vyzývají-li nás k vyjednávání, pomýšlejí na nějakou léčku	24
Hlava čtvrtá.	
<i>Německá lživost.</i>	
Lživost povýšená za mravní pravidlo a za diplomatickou zásadu. — Nabídky míru Německem spadají vždy v jednu dobu s jeho neúspěchy. — Nikdy nepodalo přesných návrhů	46

Hlava pátá.

Mírová ofensiva.

První pokusy: von Wangenheim a Morgenthau (1914). — Aneksionistická agitace. — Admirál Tirpitz a vyslanec Spojených států. — Rozpravy. — Programy Bethmanna-Hollwega (prosinec 1915, duben 1916). Poselství císařské (31. října 1916). — Německo a Belgie. — Nota ze dne 27. prosince 1916. — Vilém II. a prezident Wilson. — Proklamace císaře německého (12. ledna 1917)

49

Hlava šestá.

Resoluce ze dne 19. července 1917.

Pád Bethmanna-Hollwega. — Strana středu. — Erzberger. Většina ze dne 19. července. — Minění presidenta Wilsona. — Dobrovolné vymoženosti. — Politika Kühlmannova. — Rozklad Ruska a přeřzení pletich diplomatických

92

Hlava sedmá.

Německo a bolševici.

„Žádných ilusí o Německu.“ — Odboj veřejného mínění proti tůčkám pacifistů. — Vítězství extrémistů v Petrohradě a smlouva Brestsko-litevská. — Rozpoutání choutek všenečmeckých

101

Hlava osmá.

Císařský mir.

Východní Evropa pod moci Německa. — Mír Brestsko-litevský a jeho následky. — Politika Viléma II. v Turecku: Arménsko. — Finsko a provincie Baltské. — Litva. — Mír o chleb: Ukrajina

119

Hlava devátá.

Rumunsko.

Czernin evangelista. — Sliby Hertlingovy. — Mír Bukureštský (7. května 1918): Dobrudža. — Balkánská politika Německa: Sedmihradsko. — Hospodářské vykořisťování. — Rumunsko za okupace. — Priznání Kühlmannova. — Celé Německo odpovědno. — Zánik pacifistických stran ve východní Evropě

137

Hlava desátá.*Politika Kühlmannova.*

Pokračování v pacifistických pletichách na západě. — Program Hertlingův-Kühlmannův (v červenci 1918). — Militaristé a diplomati. Nepokoj finančníků a obchodníků. — Možné kombinace. — Kühlmann a světová politika. — Přípitek Viléma II. (17. června). — Dvojí opačné pojetí světa. — Nebezpečnost předčasného vyjednávání: různice mezi Spojenci. — Krise politické a spory ideí ve Francii. — Německo jediné může mít prospěch, přivede-li nás k vyjednávání. Trvá nezměnitelně na svých podmínkách. — Hohenzollerové dohánění k vítězství strachem z revoluce . 150

Hlava jedenáctá.*Okamžitě nebezpečství.*

Proč někteří němečtí diplomaté by byli nakloněni uzavřít nevyhrávající mír na západě. — Kdyby mír byl nyní zjedнан, Německo by vyhrálo válku. — Svědectví Rohrbachovo, Jaekchovo, Mehrmannovo, Listovo. — Umírnění ve vleku přemrštěnců. — Německo skládá svou naději v naše vnitřní neshody. — Skutečná slabost defaitistů a nebezpečí, jež mohou způsobit. — Německá svoboda 172

Hlava dvanáctá.*Vítězství.*

Mír nevyhrávající byl by zkázou Francie. — Blízké vítězství: vysílení Německa; armáda a hospodářská blokáda; lidstvo proti Germanii. — Vstup Ameriky do šiku válečného; její hmotný a mravní význam. — Žádné vyjednávání: síla 201